

Rozhodnutie

Najvyšší súd Slovenskej republiky disciplinárny odvolací súd v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Bobora a sudcov JUDr. Evy Barcajovej, JUDr. Anny Elexovej, JUDr. Alžbety Dariny Michalkovej a prof. JUDr. Petra Blaha, CSc. v **disciplinárnej veci sudcu Okresného súdu [REDAKOVANÉ]** prejednal na verejnom zasadnutí dňa 9. októbra 2006 odvolanie ministra spravodlivosti Slovenskej republiky proti rozhodnutiu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky ako disciplinárneho súdu sp. zn. 2 Ds 6/2005 z 12. 10. 2005 takto

rozhodol:

Podľa § 131 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prisediacich v znení neskorších noviel sa odvolanie ministra spravodlivosti **z a m i e t a**.

Odôvodnenie:

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako disciplinárny súd určil, že napomenutie ministra spravodlivosti Slovenskej republiky z 21. 4. 2005, č. 1067/2005-10, uložené JUDr. [REDAKOVANÉ], sudcovi Okresného súdu [REDAKOVANÉ] je neplatné.

Svoje rozhodnutie odôvodnil prvostupňový disciplinárny súd tým, že neboli splnené podmienky na uloženie písomného napomenutia zo strany ministra spravodlivosti. Z vykonaného dokazovania pred prvostupňovým súdom vyplynul záver, že práva poškodeného boli počas celého konania uplatňované, realizované a riadne priznané a nič nenasvedčuje tomu, že by došlo k opomenutiu či priamemu obmedzeniu práv poškodeného.

Proti rozhodnutiu podal v zákonnej lehote odvolanie minister spravodlivosti Slovenskej republiky, domáhajúc sa zrušenia napadnutého rozhodnutia s tým, aby uložené napomenutie sa stalo platným.

Poukazoval na to, že disciplinárny súd po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, či sa sudca nedostatkov v práci menšieho významu mohol dopustiť spôsobom, ako je to uvedené v napadnutom písomnom napomenutí, a preto nie je písomné napomenutie neplatné. Prvostupňový disciplinárny súd oprel svoje rozhodnutie o tú skutočnosť, že počas celého pojednávania bol v pojednávacej miestnosti prítomný splnomocnenec poškodeného JUDr. [REDAKOVANÉ], pričom poškodený počas výsluchu obžalovaných bol mimo pojednávacej miestnosti. Zo zápisnice o hlavnom pojednávaní vyplývalo, že zo strany poškodeného otázky na obžalovaných nebolo. Zo zápisnice nie je zrejmé, komu bol daný priestor na polozenie otázok, ale je nepochybné, že v pojednávacej miestnosti bol prítomný splnomocnenec poškodeného, ktorý nenamietal, že by mu bolo odopreté vyjadriť sa k výpovediam obžalovaných alebo klásť im otázky. Odvolateľ poukazoval na tú skutočnosť, že disciplinárny súd nesprávne posúdil predložené dôkazy, keď usúdil, že poškodený ani jeho splnomocnenec nenamietali, že by poškodenému bolo odopreté právo vyjadriť sa k výpovediam obžalovaných. Na základe uvedeného disciplinárny súd mal nesprávne ustáliť, že ak sa v spise nenachádzajú námietky poškodeného alebo jeho splnomocnenca, že tým pádom nedošlo k porušeniu ich zákonných práv, čo je dostatočný dôkaz o správnosti celého konania.

Disciplinárny odvolací súd preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť výroku rozhodnutia, proti ktorým môže podať odvolateľ odvolanie, i správnosť postupu konania, ktoré predchádzalo rozhodnutiu a zistil, že prvostupňový disciplinárny súd správne ustálil skutočný stav veci a jeho výrok, ktorým určil, že napomenutie ministra spravodlivosti Slovenskej republiky, ktoré bolo uložené sudcovi JUDr. [REDAKOVANÉ] je neplatné.

Ako zistil disciplinárny odvolací súd, minister spravodlivosti Slovenskej republiky uložil písomné napomenutie JUDr. [REDAKOVANÉ] podľa § 117 ods. 9 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich v znení neskorších noviel za nedostatky v práci menšieho významu, ktorých sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že v pridelenej veci vedenej na Okresnom súde Bratislava V sp. zn. 1 T 329/03 postupoval v rozpore s ustanovením § 214 a § 215 Tr. por. po výsluchu obvinených v priebehu hlavného pojednávania v dňoch 23. 6. 2004 a 8. 9. 2004, pričom sa neopýtal poškodeného, či sa chce

k tomu vyjadriť (§ 214 Tr. por.) a nedal možnosť poškodenému ani jeho splnomocnencovi klásť otázky obvineným (§ 215 ods. 1 Tr. por.).

Návrhom zo dňa 4. 5. 2005 sa v zákonom stanovenej lehote JUDr. [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] sudca Okresného súdu [REDAKOVANÉ] domáhal vyslovenia neplatnosti písomného napomenutia ministra spravodlivosti Slovenskej republiky zo dňa 21. 4. 2005 vydaného pod č. 1067/2005-10. Poukazoval na to, že v tejto trestnej veci postupoval a hlavné pojednávanie vykonal v súlade s Trestným poriadkom a taktiež v súlade s ustanoveniami § 214 Tr. por. a § 215 ods. 1 Tr. por.

Disciplinárny odvolací súd si pripojil spis Okresného súdu [REDAKOVANÉ] sp. zn. 1 T 329/03, z ktorého konštatoval, že okresný prokurátor pre Bratislavu V podal na obvinených MUDr. [REDAKOVANÉ] P. [REDAKOVANÉ] obžalobu dňa 5. 2. 2003 pre trestný čin ublíženia na zdraví podľa § 224 ods. 1, 2 Tr. zák. Na základe uznesenia samosudcu JUDr. [REDAKOVANÉ] Okresný súd [REDAKOVANÉ] dňa 16. 12. 2003, sp. zn. 1 T 329/03 podľa § 314c ods. 1 písm. c) Tr. por. trestnú vec obvinených [REDAKOVANÉ] a spol. pre trestný čin ublíženia na zdraví podľa § 224 ods. 1, 2 Tr. zák. vrátil prokurátorovi na došetrenie. Na základe uznesenia krajského súdu z 18. 3. 2004 Krajský súd v Bratislave podľa § 149 ods. 1 písm. b) Tr. por. zrušil napadnuté uznesenie a vec vrátil okresnému súdu, aby o veci znovu konal a rozhodol. Okresný súd vo veci vytýčil hlavné pojednávanie, keď vypočul obžalovaných, poškodeného [REDAKOVANÉ], znalcov a svedkov a rozhodol tak na hlavnom pojednávaní 8. 9. 2004, že všetkých obžalovaných v prvom až štvrtom rade spod obžaloby oslobodil a podľa § 229 ods. 3 Tr. por. poškodeného Mgr. Michala Štefáneka s jeho nárokom na náhradu škody odkázal na konanie o veciach občianskoprávných.

Na základe odvolania okresného prokurátora krajský súd 12. 1. 2005 zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o náhrade škody, ktorým bol podľa § 229 ods. 3 Tr. por. poškodený Mgr. [REDAKOVANÉ] s nárokom na náhradu škody odkázaný na konanie o veciach občianskoprávných, pričom poukázal na to, že došlo k zrušeniu výroku o náhrade škody z toho dôvodu, že ide o škodu, ktorá mala byť spôsobená pri plnení pracovných povinností a náhradu škody si poškodený môže uplatňovať voči zamestnávateľovi a nie voči obžalovaným, čo znamená, že tento výrok bol nadbytočný.

Disciplinárny odvolací súd konštatuje, že v spisovom materiáli sa taktiež nachádza podnet na disciplinárne konanie voči samosudcovi Okresného súdu [REDAKOVANÉ] JUDr. [REDAKOVANÉ] zo dňa 29. 9. 2004, ktorú adresoval poškodený bývalému ministrovi spravodlivosti Slovenskej republiky. Tu poukazuje na to, že mu nebola daná možnosť vyjadriť sa k výpovediam každého obžalovaného.

Disciplinárny odvolací súd sa stotožňuje s právnymi závermi rozhodnutia prvostupňového disciplinárneho súdu ako aj s jeho dôvodmi a nad rámec tohto rozhodnutia poukazuje na to, že odvolaním okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu [REDAKOVANÉ] sp. zn. 1 T 329/03 zo dňa 16. 12. 2003 sa zaoberal krajský súd, pričom jeho povinnosťou v zmysle § 254 ods. 1 Tr. por. je povinnosť preskúmať zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov rozsudku, proti ktorým môže odvolateľ podať odvolanie, i správnosť postupu konania, ktoré predchádzalo rozsudku. Treba konštatovať, že Krajský súd v Bratislave v rozsudku z 12. 1. 2005, sp. zn. 8 To 318/04 poukazuje na správny postup prvostupňového súdu, ktorým boli obžalovaní [REDAKOVANÉ] a spol. spod obžaloby okresného prokurátora podľa § 226 písm. a) Tr. por. oslobodení. Nevytýka prvostupňovému súdu ani procesné pochybenia ohľadom uplatnenia práv zo strany poškodeného [REDAKOVANÉ]. Pokiaľ by k tomu skutočne došlo, bolo povinnosťou krajského súdu na takéto procesné pochybenia reagovať.

Disciplinárny odvolací súd po vykonanom verejnom zasadnutí konštatuje, že na uloženie písomného napomenutia zo strany ministra spravodlivosti neboli splnené zákonné predpoklady. Podľa § 117 ods. 9 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich v znení noviel nedostatky v práci menšieho významu alebo poklesky v správaní menšieho významu, alebo priestupok môže orgán, ktorý je oprávnený podať návrh na začatie disciplinárneho konania vybaviť, ak je postačujúce aj tým, že sudcu písomne napomenie. Treba poukázať v danom prípade na zápisnicu o hlavnom pojednávaní, z ktorej nie je zrejmé, že by splnomocnenec poškodeného alebo poškodený namietali procesný postup pri uplatnení práva poškodeného a taktiež nenamietali protokoláciu samosudcu. Za tohto stavu potom možno mať za to, že práva poškodeného počas celého konania na prvostupňovom súde boli uplatňované, realizované a priznané dokonca nadbytočne, nič teda nenasvedčuje tomu, že by došlo k opomenutiu či priamemu obmedzeniu práv poškodeného. V tomto smere je potrebné poukázať aj na rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 12. 1. 2005, sp. zn. 8 To 318/04.

Po takto vykonanom dokazovaní má aj disciplinárny odvolací súd za to, že písomné napomenutie ministra spravodlivosti nebolo vydané v súlade s ustanovením § 117 ods. 9 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich v znení noviel, a preto bol postup prvostupňového disciplinárneho súdu v súlade so zákonom, keď určil, že napomenutie ministra spravodlivosti Slovenskej republiky zo dňa 21. 4. 2005, č. 1067/2005-10, dané JUDr. [REDAKOVANÉ], sudcovi Okresného súdu [REDAKOVANÉ] je neplatné.

P o u č e n i e: Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.

V Bratislave dňa 9. októbra 2006

JUDr. Ján B o b o r, v. r.
predseda odvolacieho disciplinárneho senátu

Za správnosť vyhotovenia:

